

De internationale Deutscholympiade in Dresden

Van 23 juli tot en met 4 augustus dit jaar vond in Dresden de Internationale Deutscholympiade plaats. De drie winnaars van de nationale Olympiade in Amsterdam, Marieke van den Heuvel, Dorine Schellens en Timo de Ruijsscher, hadden in Dresden een onvergetelijke tijd. Het programma was perfect georganiseerd, de stemming was prima en de vele internationale contacten werden als zeer inspirerend ervaren. Er is flink Duits gesproken en al snel werd duidelijk, dat onze Nederlandse deelnemers zich niet hoefden te schamen voor het niveau van hun taalvaardigheid. Een wedstrijd was er ook nog en daar waren wel wat kanttekeningen bij te maken. Over hun belevenissen tijdens de Deutscholympiade in Dresden schreven Marieke en Dorine evenals Timo een kort verslag.

Van 23 juli tot en met 4 augustus vond in Dresden de Internationale Deutscholympiade plaats. Twaalf dagen lang hebben we met in totaal 120 deelnemers uit 40 verschillende landen deelgenomen aan de Olympiade, veel van Dresden gezien en nieuwe vriendschappen gesloten.

Honderd van de deelnemers overnachtten in een internaat in Pirna, een stadje vlakbij Dresden. De overige twintig verbleven in de stad zelf. In het internaat in Pirna deelde je een kamer met een of twee anderen. De indeling was erg leuk, omdat er steeds scholieren van totaal verschillende culturen bij elkaar gezet waren. 's Ochtends en 's avonds was iedereen op de binnenplaats te vinden, waar je elkaar snel leerde kennen. Jammer genoeg was het internaat te klein om alle 120 scholieren in te huisvesten, waardoor je in het begin wat minder contact met de kleinere groep uit Dresden had.

De organisatie van de Olympiade was erg goed en ook de begeleiding was prima geregeld. Alle deelnemers werden in groepjes van tien ingedeeld, die onder leiding stonden van een *Betreuer*. De verschillende groepjes konden worden herkend aan de kleur rugzak, wat erg handig bleek. Met de begeleiders was er veel en leuk contact en zonder hen was er zeker geen Olympiade mogelijk geweest.

Het wedstrijdgedeelte zat echter minder goed in elkaar. De deelnemers kregen twee opgaven in de vorm van een individuele- en een groepsopdracht. De individuele opdracht bestond uit het maken van een poster. Het was daarbij de bedoeling dat er op de poster een tekst geschreven werd, waarvan het onderwerp te maken had met de stad Dresden. De deelnemers werden vervolgens beoordeeld op creativiteit en taalvaardigheid. Jammer was dat de creativiteit veel zwaarder bleek te wegen dan de taalvaardigheid. Het leek belangrijker een mooie versierde poster te hebben, in plaats van een goede tekst. Bij de groepsopdracht moesten de deelnemers in groepen van vijf een presentatie voorbereiden. Deze presentatie kon in de vorm van een toneelstuk, een voordracht, een talkshow of een rap zijn. Belangrijk was dat je als groep goed samenwerkte en wederom vooral creativiteit toonde. Ook hier lag weer de nadruk op creatieve ideeën en minder op taalvaardigheid.

Naast het wedstrijdgedeelte was er veel tijd voor allerlei uitstapjes. We hebben natuurlijk de stad Dresden gezien, waar we alle beroemde gebouwen zoals de Frauenkirche, de Semperoper en de Zwinger bekeken hebben. Daarnaast was er een rondleiding door de Volkswagenfabriek en zijn we naar het Hygiënumuseum geweest. Ook in de omgeving van Dresden hebben we een aantal dingen gezien, zoals de porseleinmanufactuur in het stadje Meißen. Ook was er een

boottocht over de Elbe georganiseerd en zijn we 's avonds een keer naar een jazzclub geweest. Binnen en buiten de stad Dresden hebben we dus heel veel leuke dingen gezien.

Hoewel het wedstrijdgedeelte minder goed was dan we hadden verwacht, was de rest van de Olympiade heel goed geregeld en vooral ook erg leuk! We hebben natuurlijk veel Duits gesproken en daar veel van geleerd, maar het was vooral bijzonder om met scholieren uit zoveel verschillende landen samen te zijn en daar veel internationale vrienden aan over te houden.

Dorine Schellens
Marieke v.d. Heuvel

De Internationale Deutscholympiade 2008 had ik voor geen goud willen missen. Natuurlijk omdat ik de stad Dresden heb leren kennen, maar de belangrijkste reden is dat ik veel nieuwe mensen en hun culturen heb leren kennen van over de hele wereld. Natuurlijk, het programma zat uitstekend in elkaar, maar wat zou het zijn zonder die nieuwe vrienden? En ja, Dresden is een wondermooie stad, maar hoe zou mijn ervaring geweest zijn zonder deze afspiegeling van de wereldbevolking erbij? Nee, het gaat om de totaliteit. Ik moet zeggen: petje af voor de organisatie.

Toch wil ik naast dit positieve verhaal nog wel een kritische opmerking plaatsen. Hoewel de opdrachten van de wedstrijd leuk verzonnen waren (en ook *wunderbare* kunstwerken opleverden), liet de beoordeling wat te wensen over. De *Einzelaufgaben* (een plakkaat met een tekst en aanvullend beeldmateriaal over Dresden) en *Gruppenaufgaben* (een presentatie in vrij in te vullen vorm op mijn niveau, B2, die over *Wasser* moest gaan) werden namelijk vooral beoordeeld op creativiteit en samenwerking. De beheersing van de Duitse taal vervulde in mijn ogen slechts een bijrol. Wat overigens niet wil zeggen dat de winnaars (waartoe ik helaas niet behoor) onterecht waren: ze hebben het echt verdiend!

Hoe serieus het wedstrijdgedeelte van deze Olympiade ook was, ik denk toch dat over het algemeen plezier en *Spaß* vooropstonden. We hadden als deelnemers namelijk echt een band met elkaar (of toch in ieder geval met een deel van de deelnemers). Dat daaruit fantastische momenten, de meest vreemde foto's en blijvende vriendschappen voortgekomen zijn, lijkt bijna vanzelfsprekend. Eigenlijk wilde aan het eind dan ook niemand naar huis...

Ja, nu weet ik het zeker, wat ik in het Goethe-Institut Dresden las, is waar: "*Deutsch lernen macht Freunde*".

Timo de Ruijsscher